

Svajonų
ROMANAI

Aistra

JULES BENNETT

Didžiausias prizas

2,90 Eur 2016 sausis–vasaris

BERINGTONAI

Knygute.lt

Jules Bennet
(Džuls Benet)

DIDŽIAUSIAS PRIZAS

Pirmasis trilogijos
Beringtonai
romanas

Versta iš Jules Bennett, When Opposites Attract...,
2014

© Jules Bennett, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Monika Morkūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Kai Grantas Karteris peržengė prašmatnių arklidžių slenkstį ir pamatė riestą užpakaliuką, įsitikino: sutikti dalyvauti šio filmo projekte buvo ne tik gyvenimo galimybė, bet ir Dievo dovana.

Grantas turėjo savų būdų nusiraminti ir užgniaužti aistras, tačiau nekreipti dėmesio į šalia besisukiojančią dailią būtybę būtų nuodėmė. Jis žinojo savo vietą ir Holivude sunkiai plušėjo ne dėl gražių moterų, tačiau kvietimas nusidėti, tikrąja to žodžio prasme, sukiojosi tiesiai priešais akis.

Bet viliokei teks palaukti, nes filmavimas su žirgų lenktynių ikona Deimonu Beringtonu – galimybė, kurios negalima pražiopsoti... Ir visai nesvarbu, kokie košmarai sapnuosis naktimis.

Ši dailių formų mergina – menka pagunda ir nieko daugiau. Sutartis su keliomis papildomomis sąlygomis turėjo įsigaliooti dar prieš Karterio atvykimą. Regis, jam draudžiama bičiuliauti su filmavimo dalyviais. Gaila.

Tačiau net ir be papildomų sąlygų Granto niekas nesujaudintų taip, kaip darbas su žir-

gais. Visgi jam pavyks užgniaužti prieštarigus jausmus ir puikiai atlikti savo darbą. Negalima leisti, kad pragaištingos vilionės įveiktų sienas, kuriose jis įkalino savo širdį.

Grantas stebėjo dailius moteriškus sėdmenis, aptemptus juodomis jojimo kelnėmis. *Prakeikta sutartis ir nuodėmingi troškimai!*

Gerai pažįstamas šiaudų, pašaro ir odinio balno dvelksmas... Grynaveisliai žirgai... Visa tai gražino prisiminimus, kuriems Grantas gyvenime nebėra vietos. Ypač šiuo metu.

Tik pažvelk į tą užpakaliuką. Toks kūnas išgydytų visas sielos žaizdas. Nors ši moteris uždrausta, Grantas spėjo apžiūrėti vaizduotę kurstančias formas.

- Atleiskite. Kur galėčiau rasti Tesą Berington? - paklausė jis nedrąsiai žengdamas į arklides ir naujais batais užmindamas šiaudus.

Žema, apvalių formų mergina išsitiesė, atsuko ir permetė per petį žaižaruojančios rudos spalvos plaukus. Grantas būtų tikras melagis, jei neigtų kilusius jausmus, kai į jį įsistebeilijo ryškiai mėlynos akys. Tą akimirką Karteris paklausė savęs: kiek vyrų ji suviliojo šiomis gundančiomis akimis?

Ši moteris - tikras saldainiukas, tačiau Gran-

tas nesielsgs kaip visi. Be jokios abejonės, ji turi būrius gerbėjų, tad jis nebus toks nuspėjamas.

- Tu prodiuseris? - pasiteiravo ji padėdama šepetį, kuriuo šukavo žirgą.

- Vienas iš jų. Aš Grantas Karteris, - jis ištiesė ranką, taip sumažindamas atstumą tarp jų.

- O aš Tesa.

Grantas taip nustebo, kad jam vos neatvipo žandikaulis. Vadinasi, susižavėjimo objektas yra profesionali jojikė. Darosi įdomu.

Kai Tesa užsidėjo rankas ant liemens ir praverė ugningas lūpas, jis vos neprarijo liežuviu. Ir visas šis grožis suvyniotas į medvilninį audinį ir skraistę? Kas būtų pagalvojęs, kad Karteriui patinka kaimo merginos? Žinoma, Tesa Berington nėra eilinė kaimietė. Jei gandai teisingi, ši moteris varo siaubą geriausiems žokėjams, treneriams ir arklių savininkams.

- Tėtis minėjo, kad šiandien atvyksi, - ji paspaudė vyrui ranką ir nužvelgė jį nuo galvos iki kojų. - Nieko sau blizgantys batai, gudruoli. Čia jų spindesys šiek tiek priblės.

Grantas, matydamas veriantį žvilgsnį ir girdėdamas kritiškus žodžius, negalėjo nesišypsoti. Ši moteris atsilaiko prieš jo kerus ir ne-

puola meilikauti. Tesa Grantui jau ėmė patikti.

Kai ji atitraukė ranką, jis negalėjo patikėti, kad ši trapi būtybė turi tokį charakterį; visgi žinojo: ši joiškė į gyvenimą žiūri labai rimtai. Regis, ji neturi laiko tapti kaimo vilioke, sėdėti pakelėje, siurbčioti atšaldytą degtinę ir nešioti milžinišką skrybėlę.

- Malonu susipažinti, - šypsodamasis tarė Grantas. - Tu tokia žavinga.

Ji kilstelėjo antakį ir sukryžiuo rankas po krūtėmis.

Grantas nusijuokė.

- Nepriimk tiesiogiai.

Iš tiesų? Nejaugi jis staiga grįžo į mokyklos suolą ir negeba suregzti jokio protingo sakinio?

- Norėjau pasakyti, kad mane sužavėjo tavo talentai.

Po galais. Kaip nesiseka.

- Spėju, tu apie mano pasirodymą žirgų lenktynėse, - atsakė ji vis nenuleisdama antakio.

Tesa padėjo Grantui išsisukti iš keblios padėties, todėl jis kilstelėjo galvą.

- Žinau, jog esi gana užimta...

- Švelniai pasakyta, pone Karteri.

- Vadink mane Grantu, - tarė jis nutraukdamas atžarų moters kalbėjimą. - Artimiausias savaites kartu praleisime daug laiko.

Tesa nususuko, griebė šepetį ir grįžo į žirgo aptvarą.

- Pone Karteri...

- Grantai, - vaipydamasis priminė jis.

Tesa dirstelėjo į jį ir toliau šukavo žirgą.

- Pone Karteri, mano diena tikrai įtempta. Atsinešiau darbotvarkę, tad galite pažiūrėti, kada man treniruotės, kada dirbu arklidėse, o kada yra laikas, skirtas jums. Jį pažymėjau žalia spalva. Norėčiau griežtai laikytis šio plano, bet jei mano paskirtu metu turite kitų įsipareigojimų, pasistengsiu prisitaikyti.

Grantas iš paskutiniųjų stengėsi neprapliupti juokais. Tesa nori pasirodyti esanti puikiai organizuota - visai kaip jo dvynė sesuo. Būtent tokia ji išliko atmintyje iki to nelemto atsitikimo.

Per visą šį laiką Tesa nė nešyptelėjo, todėl Grantas nusprendė, jog ji - kietas riešutėlis. Regis, šią moterį pavergti būtų nelengva. Grantas dievino iššūkius, tačiau kažkas jam kuždėjo, kad Tesa su nauju filmu nenori turėti nieko bendro. Dauguma žmonių šokinėtų iš

laimės, jei jų valdose būtų kuriamas Holivudo filmas. Milijonai moterų paaukotų visą savo spintą, kad galėtų prisidėti prie Bronsono Deino filmo, kuriame pagrindinį vaidmenį atliks Maksas Fordas.

Grantas stebėjo, kaip Tesa atidžiai, rūpestingai šukuoja arklio karčius. Akivaizdu, šiai moteriai nerūpi nei jis, nei naujas filmas. Regis, ji gyveno savo pasaulyje, kuriame viskas tobulai suplanuota. Karteris jautė: gražuolę Tesą Berington išvesti iš pusiausvyros nėra paprasta.

O jam taip patiko ją erzinti. Visgi prodiusodamas naują filmą Grantas negali grįžti prie to, kas sugriovė jo šeimos gyvenimą. Vyruui nuo arklidžių reikia laikytis atokiai. Artimiausiu metu jis ruošėsi atidaryti savo studiją, todėl negalima leisti, jog kaltė ir baimė viską sugriautų.

- Kada man skirsi laiko? - paklausė jis užsidedamas rankas ant klubų ir kiek atsitraukdamas nuo atviro gardo. - Mano komanda atvyks dar šį mėnesį. Kai viską apžiūrėsiu, norėčiau nusibraižyti vietovės planą. Tačiau esu lankstus ir prisitaikysiu prie tavęs.

Tesa atsisuko ir rankoje laikydama šepetį kilstelėjo galvą.

- Pažadėjau tėčiui, jog padėsiu tau, tačiau lenktynės man visada yra pirmoje vietoje. Noriu, kad būtų visiškai aišku: man nepatinka tas jūsų filmas ir aš niekam nepritariu.

Grantas išsišiepė iki ausų. Regis, Tesai nepatikdavo, kai jai trukdydavo dirbti. Tiesą sakant, ši mergina – malonus pokytis po visų moterų, kurios keliaklupsčiaudavo prieš Grantą Karterį dėl jo garsaus vardo ir apvalių banko sąskaitų. Tesai nerūpėjo nei viena, nei kita – dėl to ši moteris tik dar labiau traukė.

- Suprantu, jog esi užimta moteris, – pakartojo Grantas norėdamas šiek tiek sušvelninti padėtį. – Pasistengsiu neatimti daug tavo laiko.

- Sutikau, kad mane sekiojum, tikėdamasi, jog nepadarysi gėdos. Visai netrokštu, kad mano tėtis nusiviltų.

Kokia intriga. Panašu, jog Tesa turi nemalono patirties ir jau spėjo pyktelėti ant Grantu. Žavu. Nėra nieko geriau, kaip visą mėnesį dirbti su aršia katyte.

- Pažadu, jog šiuo filmu visi liks patenkinti. Be to, tai bus geriausia mūsų susukta juosta, – patikino jis.

- Regis, tokiu atveju abiejų norai liks paten-

kinti, – šyptelėjo Tesa.

Patenkinti abiejų norai? Grantas nužvelgė dailų moters kūną. Vaje, kiek pagundų. Visų pirma, paleisti Tesos plaukus. Po to – atsagsytyti jos standžius marškinius.

Galiausiai – šį tą nuveikti tuščiam aptvare. O taip, laukia ilgas mėnuo.

Tesa nebuvo kvaila: ji matydavo, kai vyras ją susižavėdavo. Ir, tiesą sakant, tas prasisiekėlis prodiuseris jai pasirodė gana patrauklus, tačiau ji mokėjo atsispirti saldžialiežuviams.

Be to, paskutinis jos dėmesį patraukęs vyras buvo tikrų tikriausias miesčionis. Tesos neerzino jo blizgantys batai, pagal užsakymą siūti kostiumai ir tobulai sušukuoti plaukai. Ji įsiuto tik tada, kai tas niekšas nusprendė pasinaudoti jos vardu ir pinigais, kad padidintų savo versliuko pelną.

Tesa neleis, kad ją pakerėtų patrauklus nepažįstamasis iš Holivudo. Ir visai nesvarbu, jog vyro šypsena ir pritrenkiantis žvilgsnis privertė jos širdį smarkiau plakti.

Dvidešimt penkerių metų moterys paprastai jau išteka ir susilaukia vaikų. Tuo tarpu Tesa turi savo planą – ji siekia aukščiausio jojikų įvertinimo.

Rimtiems santykiams ji neturi laiko – juk beveik gyvena arklidėse ir didžiąją laiko dalį treniruoiasi. Tesai labiau rūpėjo ateitis nei pulti į pirmo pasitaikiusio vyro glėbį.

Be to, gyvenimas ją pamokė: santykiai gali būti skausmingi, o žodis *pasitikėjimas* skirtinigiems žmonėms gali reikšti ne tą patį.

– Turiu pajodinėti su Oliveriu, – tarė ji Grantui tikėdamasi, kad jis atitrauks gašlų žvilgsnį ir eis tvarkyti savo reikalų. – Maniau, jog atvyksi daug vėliau, todėl paskyriau tau dvi valandas po priešpiečių.

Grantas dirstelėjo į laikrodį.

– Galiu grįžti vėliau, tačiau norėčiau pasilikti darbotvarkę – žinočiau, kada tau nesimaišyti po kojomis.

Tesa atsiduso. Karteris iš jos tyčiojosi. Niekis, ji prie to pripratusi. Paskutinis vyras iš jos pasijuokė apgaudinėdamas ją su kita moterimi. Žinoma, tokie pokštai kur kas skausmingesni nei šio vyruko replikos.

Tesa nuėjo prie kito gardo, kur apšilimo laukė gražuolis grynaveislis Oliveris. Tai nebuvo jos lenktyninis žirgas. Ne, Oliveris jai buvo lyg kūdikis, kurį mylėjo visa širdimi. Tai buvo išrankus, tūžmus eržilas, tačiau su ja sutarė kuo

puikiausiai. Nei Tesai, nei Oliveriui nepatikdavo svetimi atėjūnai.

- Atsivesiu šį gražuolį į mūsų susitikimą, - tarė ji Grantui ir atvėrė gardą. Kaip visada Oliveris ėmė spardyti, taip parodydamas, jog yra pasirengęs apšilimui. - Po dviejų valandų galime susitikti čia.

Vieną akimirką ji kalbėjo, o kitą jau atsidūrė Grantu glėbyje. Tesa nė nepastebėjo jo judesio, tačiau staiga pajuto, kaip vyras ją tempia tolyn nuo gardo.

- Ką čia išdarinėji? - paklausė ji niūriai žvelgdama į Karterį.

Jis sustingo, glėbyje tvirtai laikė Tesą nenuleisdamas akių nuo Oliverio. Moteris pastebėjo tvirtą vyro žandikaulį, prastai nuskustą barzdą, įdegusią odą, ji jautė stiprias Grantu rankas aplink save, čiuopė įspūdingus raumenis, aptemptus pilkais medvilniniais marškinėliais.

Jis kvėpėjo pribloškiamai. Galbūt Tesa tiesiog džiaugėsi užuosdama ką kitą nei šienas ir arklių mėšlas, bet losjono po skutimosi ir odekolono derinys buvo toks vyriškas, stiprus, seksualus... kaip ir pats vyras.

- Grantai? - paklausė ji ištrūkusi iš jo gniaužtų.

Vyro žvilgsnis nukrypo nuo eržilo. Grantas pažvelgė į Tesą ir papurtė galvą tarytum norėdamas atsigauti.

- Kai ruošiesi įeiti, Oliveris pašoko, - tarė jis, šiek tiek atsitraukė ir perbraukė per savo išsitaršiusius plaukus. - Nenorėjau, kad jis tave sužeistų.

Sutrikusi dėl tokios jo reakcijos, tačiau visgi pamaloninta netikėto globėjiško gesto, Tesa sukryžiuo rankas.

- Sužeistų? Meilė žirgams manęs nesužeis, Grantai. Oliveris visada toks. Štai kodėl aš viena su juo susitvarkau.

Grantas gūžtelėjo pečiais.

- Atsiprašau. Tiesiog nesu pratęs prie arklių.

Tesa kilstelėjo galvą - ji norėjo suprasti, kaip jis jaučiasi šiose valdose.

- Ar ištversi?

- Viskas gerai, - geidulingai šyptelėjo vyras.

- Nenorėjau, kad tau kas nors nutiktų, tik tiek.

Ryžtingas žvilgsnis, švelnus, tačiau rimtas balso temb-ras apgaubė moterį lyg šilta antklodė. Tesa visai netroško įsimylėti Grantą. Tačiau noras ją apginti, slaptas pažeidžiamumas darė vyrą pernelyg patrauklų.

- Nemanau, kad tik tiek, - neatlyžo ji....